

Головна (/) / «Мандрівний Старобільськ» на Тернопільщині: вайбували у Чорткові

22 січня, 6 ранку, Чортків. Нас шестеро. Виходимо з поїзда у нове для себе місто. Сонні вулички ліниво пробуджуються від гуркоту валіз. Завмираємо від захвату біля Домініканського костелу в напівтемряві. Сергій умикає Девіда Лінча і ми погоджуємося, що цей музичний фон неабияк пасує до всього, що ми бачимо. У супроводі собачок Тараса і Оксани доходимо до хостела. Незабаром ідемо знайомитися з чортківською громадою. Отак і почався четвертий «Мандрівний Старобільськ» за підтримки Міжнародного фонду Відродження. Тернопільщино, доброго ранку!

Пішли в Гараж

Так зветься культурний простір під опікою Чортківської публічної бібліотеки. Тамтешні стіни приймають нашу фотовиставку, звідки рідний Старобільськ вітається своїми сонячними або зовсім засніженими вуличками, знайомиться широкими пагорбами і звивистим Айдаром, показує свою буденність, кличе споглядачів пошукати спільного зі своїм містом. Таке цілісне фотополотно склали наші друзі-фотографи Саша Букреєв, Денис Каркачок, Микола Моложон, Саша Марченко і Денис Черв'як. Радіємо, що фотовиставку побачили ще й у Чорткові.

Знайомимося з гостями, кажемо, що попереду три дні спільноті та співтворчості у шести форматах, далі презентуємо фотовиставку і починаємо артток (<https://www.facebook.com/share/p/1MpgQV7Jkf/>) – мистецьку розмову з фотографами Олегом Марчаком з Чорткова та Інною Дуднік з Харкова. Говоримо про бекстейдж їхньої роботи, цікавимося стилями, у яких вони працюють. Також міркуємо, як фотографія змінює уявлення про війну, чому важливий голос фотографів за кордоном.

Переходимо до антилекції «Українські письменники у пікселі» (<https://www.facebook.com/share/p/15rLu8zANo/>). Поринаємо разом в імерсивний формат. Стартує обговорення питань від письменників-військових – Артема Полежаки, Романа Буданова, Лізи Жарікової, Вахтанга Кіпіані та Дмитра Лазуткіна. Умикаємо архівне звернення Вікторії Амеліної, яке записали у Старобільську ще до повномасштабної війни. Нам важливо розповісти гостям у Чорткові, як ці автори пов'язані з Луганщиною – хтось звідти родом, а дехто докладав чималих зусиль, щоб схід більше говорив і читав українською. Говоримо також про нові творчість від авторів у пікселі, зокрема про явище мілітарної літератури.

«Кому мікрофон?»: День дискусії

Четверта подія «Мандрівного Старобільська» – публічна дискусія (<https://www.facebook.com/share/p/19v1geYo1u/>). Модеруємо розмову про те, як переселенці інтегрувалися у місцеві спільноти. У нас аж п'ять спікерок. І кожна має свою унікальну історію. Аліна Абельдяєва з Херсонщини розповіла про перекваліфікацію у Чорткові – уперше працювала соцпрацівницею, згодом зацікавилася ароматерапією та отримала сертифікат аромаспсихолога.

Алла Шайда з Покровська отримала грант на власну справу. Вивчилася на кравчиню й облаштувала власну майстерню у Чорткові.

«Якщо ви хочете собі або комусь допомогти, то тільки треба йти до людей. Тільки коли ти спілкуєшся з людьми, приходять до тебе і допомога, і якісь відповіді на твої питання. Замикатися в собі – у жодному разі», – поділилася порадою з тими, хто вагається, пані Алла.

Детальніше про можливості для внутрішньо переміщених українців, зокрема про способи професійної адаптації, розповіли фахівчині з інтеграції Тетяна Суслова і Тетяна Братковська. Запрошуємо переглянути запис (<https://www.instagram.com/reel/DFLPgRgtFVI/?igsh=MWUydmRidWhjZzF5ZQ==>), особливо для українців, які продовжують адаптацію у нових громадах або планують вимушений переїзд, щоб вихопити корисні рекомендації і досвід.

Гаражуємо, бо фінал

У словнику «Мандрівного Старобільська» у Чорткові (дещо уявному) слово «гаражувати» позначає натхненне дозвілля і єднання різних виконавців з різних куточків країни навколо поезії і музики. Так і сталося.

На одній сцені (<https://www.facebook.com/share/p/195YVEL6yh/>) заждемили Слов'янськ, Старобільськ, Чортків, Маріуполь і Коломия.

Одинадцять крутих виступів з авторськими піснями і поезією. Самобутня лірика Ірини Брунди, поезія сили і безмежної любові від військового Сергія Ярового у виконанні його нареченої Аліси, вірші-оповідання від Андрія Козьмука, зваблива інтимна лірика від пана Романа. Дізнаємося, що подія надихнула поетів, які ще жодного разу не читали поезію зі сцени. Дехто за для цього приїхав з інших міст. Для Дарини, Сергія і Анатолія це був поетичний дебют.

«Я настільки вслухалася в ту поезію, що можливо теж почну щось писати», – коментує глядачка Наталя.

Мурахи не сходили, бо грали свою музику Олег Яшков, соло-виконавиця Дарина, гурт «Сто верств рікою», Сергій Летучий, Роман Міронов з гурту Snakehunters. Невтомно тримав ритм маестро-кахоньє Андрій «Блискавка». Особливий сплеск творчої взаємодії – це джем поетів і музикантів. Просто під час події вірші ставали піснями. Ми й незчулися, як її величність імпровізація стала МС цього гаражника.

Студент і глядач гаражника Богдан Сокальський прокоментував культурний вплив такої події: «Я вкотре переконався, що, попри історичні відмінності різних регіонів, намагання росіян та їх посіпак посіяти розбрат між нами, ми завжди прагнули та творили спільне майбутнє. І ми обов'язково отримаємо винагороду за наші старання».

«Мандрівний Старобільськ» і Чортків обійнялися. Наші валізи знову погуркотіли на вокзал. Вдячні, наповнені, солодко втомлені поїхали далі.

Пресслужба Good library